

บทสวดมนต์ พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหากาฯ

บูชาพระรัตนตรัย (อิมีนา)

อิมีนา สักกาเรนะ พุทัง อภิพูชยามิ
อิมีนา สักกาเรนะ อัมมัง อภิพูชยามิ
อิมีนา สักกาเรนะ สังฆัง อภิพูชยามิ

บทกราบพระรัตนตรัย (อะระหังสัมมาฯ)

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภคชะวา พุทัง ภคะวันตัง อภิวาเทมิ (กราบ)
สะหวกขาโต ภคชะวาตา อัมโม อัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภคชะวาโต สวาจะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

นมัสการพระรัตนตรัย (นะโม ๓ จบ)

นะโม ตัสสะ ภคชะวาโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทโธสสะ (๓ จบ)

ขอขมาพระรัตนตรัย (สัพพัง อะปะราธัง ฯ)

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะกะเม กันเต อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง
สัพพัง อะปะราธัง ขะมะกะเม กันเต อุกาสะ ขะมามิ กันเต

หากข้าพระพุทธเจ้า (ระบุชื่อนาย/นาง/นางสาว) ได้เคยประมาทพลาดพลั้งล่วงเกินต่อพระรัตนตรัย อันมีพระพุทธเจ้า
ทุกา พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกา พระองค์ พระธรรม และพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ในชาติก่อนก็ดี ชาตินี้ก็ดี ด้วย
ทางกายหรือวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี และมีเจตนาที่ดี ไม่มีเจตนาที่ดี ด้วยความไม่รู้เท่าถึงการณก็ดี ขอองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าทุกา พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกา พระองค์ พระธรรม พระอริยสงฆ์ทั้งหลาย และผู้มีพระคุณ
ทุกท่าน ได้โปรดอดโทษให้แก่ข้าพระพุทธเจ้า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป トラบเท่าเข้าสู่พระนิพพานด้วยเทอญ

ไตรสรณคมน์ (พุทัง สะระนัง คัจฉามิ ฯ)

พุทัง สะระนัง คัจฉามิ
อัมมัง สะระนัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทัง สะระนัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ อัมมัง สะระนัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทัง สะระนัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ อัมมัง สะระนัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ

คำอาราธนาศีล ๕ (ก่อนสวดมนต์และทำกรรมฐานควรอาราธนาศีล ๕ ต่อหน้าพระพุทธรูปหรือต่อหน้ารูปพระสงฆ์ที่
ท่านเคารพนับถือหรือพระเครื่องที่ท่านบูชาก่อน เนื่องจากเมื่อเราอาราธนาศีลและรับศีลแล้ว บทคาถาต่างๆ ที่เราสวด
นั้นก็จะมีพลังพุทธคุณสูงกว่าปกติมาก)

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ
ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

- (๑) ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
- (๒) อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
- (๓) กาเมสุ มิจฉาจจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
- (๔) มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
- (๕) สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

กายพรพระ (อิติปิโส) พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมา สัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
สัตถา เทวะมนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา อัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติฯ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะ
กะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญจระ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะ
โต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะสิกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญัญเจตตัง โลกัสสาติฯ (กราบ)

ชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ) สวดให้ตัวเอง "เม" ให้ผู้อื่นเปลี่ยน จาก "เม" เป็น "เต"

(๑) พาหุงสะหัสส สมะภิณิมิตะสาวุธันตัง
ครีเมชะลึง อุทิตะโฆ ระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๒) มาราดิเร กะมะภิชฌมิตะลัทธิระตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักกะมะถัทธิระยักขัง
ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๓) นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทธารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๔) อุกขิตตะขัตตะมะตีหัตตะสุทธารุณันตัง
ธาวันตีโยชะนะปะถังคูลิมะลวันตัง
อิทธิกิลังชะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๕) กัตตะวานะ กัญจระมุทะรัง อิวะ คัพภินิยา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะยะกายะมัชเณ

สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ต้นเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๖) สัจจัง วิหายะ มะตีสัจจะกาวาทะเกตุง
วาทากิโรปิตะมะนัง อะตออันอะภูตัง
ปัญญูปะทีปะชะลิตโต ชิตะวา มุนินโท
ต้นเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๗) นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะทิตถิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ต้นเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๘) ทุดคาหะทิกุญฺญิกุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง วิสุทฺธิชุตติมัทธิพะกาภิธานัง
ญานาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ต้นเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา โย
วาจะโน ทินะทีเน สระเต มะตันตี
ทิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ

ชัยปริตร (มหากาฯ) สวดให้ตัวเอง "เม" ให้ผู้อื่น เปลี่ยนจาก "เม" เป็น "เต"

มะหาการุณิโก นาโถ ทิตายะ สัพพะปาณินัง ปุเรตวา ปาระมี สัพพะ ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
โทตุ เต ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล ลักยานัง นันทิวัทธมโน เอวัง ตวัง วิชะโย โทหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชาชิตะปัลลังเก สีเส
ปะฐะวิโปกขะเร อะภิเสเก สัพพะ พุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมหะติฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุชะโณ สุมุทุโต จะ สยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ ปะทักขินัง กายะกัมมัง วาจายกัมมัง ปะทักขินัง ปะทักขินัง มะโนกัมมัง
ปะณิธีเต ปะทักขินา ปะทักขินานิ กัตวานะ ละกันตัตเต ปะทักขิเณฯ

ภาวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภาวันตุ เตฯ
ภาวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะอัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภาวันตุ เตฯ
ภาวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภาวันตุ เตฯ

อิติปิโส เท่าอายุ+๑ (บทพุทธคุณบทเดียวสวดเท่าอายุ+๑) ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านอายุ ๒๕ ปี ท่านต้องสวด ๒๖ จบ

อิติปิ โส ภาควา อะระหัง สัมมา สัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
สัสตถา เทวะมนุสสานัง พุทโธ ภาควาติฯ

คำอธิษฐานขอโหสิกรรม บทแผ่เมตตา และคำอธิษฐานอุทิศส่วนบุญส่วนกุศล

(อธิษฐานหลังจากสวดมนต์และนั่งกรรมฐานเสร็จแล้ว โดยให้เริ่มต้นด้วยการขอโหสิกรรมก่อนแล้วจึงแผ่เมตตาและอธิษฐานจิตอุทิศส่วนกุศลตามลำดับ)

อธิษฐานขอโหสิกรรมต่อเจ้ากรรมนายเวรที่ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ

ข้าพเจ้า (ระบุชื่อนาย/นาง/นางสาว) ขออุทิศบุญกุศลจากการเจริญภาวนานี้ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดปัญหา... (ระบุปัญหาหรืออาการที่ทำให้ท่านกำลังมีความทุกข์อยู่ หากยังไม่พบปัญหาหรือความทุกข์ใดๆ ในขณะนี้ให้ระบุเป็น เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง ของข้าพเจ้า) ..ที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินท่านไว้ ตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ ท่านจะอยู่ภพใดหรือภูมิใดก็ตาม ขอให้ท่านได้รับผลบุญนี้ แล้วโปรดขอโหสิกรรมและอนุโมทนาบุญแก่ข้าพเจ้าด้วยอำนาจบุญนี้ด้วยเทอญ

อธิษฐานขอโหสิกรรม (รวม)

กัม มะโน กัตถาโน กัมมะปัจเจกะพุทโธ พุทธังท้าวจักกะวาฬัง อัมมังท้าวจักกะวาฬัง สังฆังท้าวจักกะวาฬัง โหสิกัมมัง ด้วยกายกรรม ๓ วชิกรรม ๔ มโนกรรม ๓ กรรมอันหนึ่งอันใดที่ข้าพเจ้าได้สบประมาทพลาดพลั้ง ล่วงเกินต่อคุณพระพุทโธ คุณพระธรรม คุณพระสงฆ์ คุณมารดาบิดา คุณครูบาอาจารย์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย และสรรพสัตว์ทั้งหลาย ที่มีจิต มีชีวิต มีวิญญาณ มีขันธสันดาน มีวิบากแห่งกรรม มีการกระทำ เจ้ากรรมนายเวร เจ้าการบัญชี จตุโลกบาลทั้งสี่ มนุษย์ ๓ สวรรค์ ๖ พรหม ๒๐ อปายภูมิทั้ง ๔ บัดนี้ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญแล้วซึ่งกองการกุศล ผลทาน ผลศีล ผลภาวนา ผลแผ่เมตตา ขอให้ถึงท่านทั้งหลาย ขอให้ท่านทั้งหลายจงโหสิให้แก่ข้าพเจ้าผู้ล่วงเกินแล้ว ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาที่ดี ด้วยใจก็ดี รู้ก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ต่อหน้ากันก็ดี ลับหลังกันก็ดี ขอให้ท่านทั้งหลายจงขอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปอย่ามีเวรมีภัย เกิดชาติหนึ่งภพใด ขอให้ได้สร้างแต่กรรมดี สร้างบารมีของตน ให้พ้นภัยพาล ลุล่วง บ่วงมาร ในปัจจุบันกาลจนถึงอนาคตกาลเบื้องหน้าในเทอญฯ

บทแผ่เมตตาแก่ตนเอง

อะหัง สุขีโต โหมิ ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข

นิททุกโข โหมิ ปราศจากความทุกข์

อะเวโร โหมิ ปราศจากเวร

อภัยาปิโย โหมิ ปราศจากอุปสรรค อันตรายทั้งปวง

อะนีโม โหมิ ปราศจากความทุกข์กาย ทุกข์ใจ

สุขี อุตตານัง ปะริหะรามิ มีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเกิด

แม่เมตตาให้สรรพสัตว์ (กำหนดจิตไว้ที่ลี้ลับปี แล้วสวดบทนี้ พร้อมคำแปล)

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อภัยาปิยมา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้พยาบาทเบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีมา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กาย ทุกข์ใจเลย

สุขี อุตตานัง ปะริหะรันตุ จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตน ให้พ้นจากทุกข์ภัย ทั้งสิ้น เถิด ฯ

บทแผ่ส่วนกุศล (พนมมือ กำหนดจิตไว้ที่หน้าผาก(อณาโลม) แล้วสวดบทนี้ พร้อมคำแปลด้วย)

(๑) อิหัง เม มาตาปิตุณัง โทตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิเตโร

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า ขอให้มารดาบิดาของข้าพเจ้ามีความสุข

(๒) อิหัง เม ญาตินัง โทตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

(๓) อิทัง เม ครูปัชฌายาจริยานัง โทตุ สุขิตา โหนตุ ครูปัชฌายาจริยา
 ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

(๔) อิทัง สัพพะเทวะตานัง โทตุ สุขิตา โหนตุ สัพพะเทวา
 ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เทวดาทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

(๕) อิทัง สัพพะเปตานัง โทตุ สุขิตา โหนตุ สัพพะเปตา
 ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เปรตทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

(๖) อิทัง สัพพะเวรีนัง โทตุ สุขิตา โหนตุ สัพพะเวรี
 ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

(๗) อิทัง สัพพะสัตตานัง โทตุ สุขิตา โหนตุ สัพพะสัตตา
 ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

คำอธิษฐานอุทิศส่วนบุญส่วนกุศล

อิ มินา ปุญญะกัมเมนะ ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนบุญส่วนกุศล ที่ได้สะสมอบรมมา ตั้งแต่ในอดีตกิติ ปัจจุบันกิติ ได้แก่การ
 รักษาศีล บริจาคทาน บำเพ็ญกุศล สวดมนต์บูชาองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ และการสงเคราะห์
 โดยทั่วไป บุญกุศลทั้งหลายแห่ง ขออุทิศให้แก่บิดา มารดา ญาติกา ครูบาอาจารย์ ผู้มีอุปการคุณ บุตร ภรรยา สามี
 มิตรสหาย บริวาร สรรพสัตว์ทั้งหลาย เจ้ากรรมนายเวร พระยายมราช พระยามัจจุราช นายนิริยบาล ท้าวจตุ
 โลภบาลทั้งสี่ พระภูมิเจ้าที่ แม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระเพลิง แม่พระพาย แม่พระโพสพ แม่ชื่อผู้เรืองฤทธิ์
 เทพยดา ตั้งแต่ชั้นจตุรุมหาราชิกาเบื้องบน จนถึงที่สุด ชั้นพรหม เบื้องล่างตั้งแต่ชั้นอเวจีจนถึงโลกมนุษย์ โดยรอบสุด
 ขอบจักรวาล อนันตจักรวาล ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้รับส่วนบุญส่วนกุศลโดยทั่วกัน ท่านที่มีทุกข์ขอให้พ้นทุกข์ ท่านที่มี
 สุขขอให้สุขยิ่งขึ้นไป ด้วยอำนาจกุศลผลบุญนี้ จงเป็นพละปัจจัยนึลยนำส่ง ให้ข้าพเจ้ามีสติรู้ตัว มีปัญญาารู้คิด มี
 ปฏิภาณไหวพริบ เยียบแหลมว่องไว พิจารณาเห็นแจ้ง ในสังขารจนถึงที่สุดของความพ้นทุกข์ คือพระนิพพานในชาติ
 ปัจจุบันอย่างยิ่งเทอญ

วิธีแผ่เมตตาและอุทิศส่วนกุศล โดยหลวงพ่อดุริฎฐิธรรมโม

".....อธิษฐานจิต หมายความว่า ตั้งสติสัมปชัญญะ ไว้ที่ล้นปี สรรวมกาย วาจา จิตให้ตั้งมั่นแล้ว จึงขอแผ่เมตตาไว้
 ในใจ สักครูหนึ่ง แล้วก็อุทิศให้มารดา บิดาของเรา ว่าเราได้บำเพ็ญกุศล ท่านจะได้บุญ ได้กุศลแน่ ๆ เดี๋ยวนี้ด้วย ผม
 เรียนถวายนะ มิฉะนั้นผมจะอุทิศไปยุโรปได้อย่างไร....."

"หายใจยาว ๆ ตั้งสติก่อน หายใจลึก ๆ ยาว ๆ แล้วก็แผ่เมตตา ก่อน มีเมตตาดีแล้ว ได้กุศลแล้วเราก็อุทิศเลย อโหสิกรรม
 ไมโกรธ ไม่เกลียด ไม่พยาบาทใครอีกต่อไป และเราจะขออุทิศให้ใคร ญาติบุพเพสันนิวาสจะได้ก่อน ญาติเมื่อชาติก่อนจะ
 ได้มารับ เราก็มีทราบบว่า ใครเคยเป็นพ่อแม่ ในชาติอดีต ใครเป็นพี่น้องของเรา เราก็ไม่ทราบ แต่แล้วเราจะได้ทราบ
 ตอนอุทิศส่วนกุศลนี้ไปให้ เหมือนโทรศัพท์ไป เขาจะได้รับหรือไม่ เราจะรู้ได้ทันที....."

"ที่ผมแผ่เมตตา และอุทิศส่วนกุศลไปเข้าบ้านลูกสาวช้วนที่กรุงปารีส ฝรั่งเศส ทำอย่างนั้นนะ เวลาสวดมนต์ อิติปิโส ...
 ยาเทวดา...ตั้งใจสวดด้วยภาษาบาลีเช่นนี้ ที่หยุดเจียบไปนะ ผมสรรวมจิต ตั้งสติ แผ่เมตตา จิตสงบดีแล้ว จึงอุทิศไป"

"บางองค์ไม่เอา เอามือลง ไม่อธิษฐาน ท่านจะไม่ได้อะไร แล้วสวดกันก็ไม่ได้ด้วย ที่ท่องจำโคลงกันให้ได้นะ เพื่อให้คล้อง
 ปาก ว่าให้คล้องปาก แล้วก็จะคล้องใจ คล่องใจแล้ว ถึงจะเป็นสมาธิ เป็นสมาธิแล้ว ถึงจะอุทิศได้ ไม่อย่างนั้น ไม่ได้นะ"

ให้ท่าน เสร็จแล้วพูดว่า กรรมใดที่ลูกได้ล่วงเกินคุณพ่อคุณแม่ ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี ขอให้คุณพ่อคุณแม่ อโหสิกรรมให้แก่ลูกด้วย เสร็จแล้วกราบเท้าท่าน ๓ ครั้ง เอาเท้าท่านทั้งสอง คนละข้างเหยียบที่ศีรษะเรา แล้วให้ท่านให้พรเรา นั่นแหละถึงจะล้างกรรมกันได้.....”

“.....พอปี ๓๕ หลังจากแก้กรรมแล้ว หลวงพ่อก็บอกว่า **“เสรี ปี ๓๕ เดือนเมษายน เอ็งจะได้เป็นเจ้าของโรงพิมพ์ จะได้เครื่องพิมพ์”** ข้าพเจ้าก็บอกว่า **“ก็หลวงพ่อบอกว่าผมบารมีไม่ถึง เป็นเจ้าของกิจการไม่ได้ ทำไปก็เจ๊ง”** หลวงพ่อตอบว่า **“นั่นมันตอนโน้น ตอนนั้นบารมีถึงแล้ว เป็นเจ้าของโรงพิมพ์ได้แล้ว ข้าพเจ้าก็บอกว่า หลวงพ่อผมไม่เคยได้ ทำบุญอะไรเลย บาตรก็ไม่ได้ใส่ เอาปัจจัยถวายพระก็ไม่เคย ทอดกฐินทอดผ้าป่าก็ไม่เคย หลวงพ่อก็บอกว่า **“ก็เสรีพิมพ์ หนังสือสวดมนต์แจกเขา (ตอนนั้นพิมพ์เป็นใบปลิวบอกวิธีสวดให้เสรี) ช่วยหาหินมาสร้างหอบประชุมให้เขา ปฏิบัติธรรม นั่นแหละได้บารมีมาก เพราะช่วยให้พวกเขาพ้นทุกข์ รู้ไหมถ้าพวกเขาไม่ได้มาไหว้พระสวดมนต์ ไม่ได้มาเจริญกรรมฐาน เขาตายไปดวงวิญญาณของเขาก็ไปรับทุกข์ พอเขามาปฏิบัติธรรมแล้วเขาตายไปเขาก็ อยู่สบาย พวกคนดีเขาไม่มีมบุญคุณคน เขาไปอยู่ดีเขาก็แผ่เมตตาให้เราเหมือนสายฝนเลย เสรีไม่รู้ เสรีไม่เห็น หลวงพ่อรู้การให้ธรรมเป็นทานได้กุศลมาก.....”****

“.....และมีอีกเรื่องหนึ่งก่อนที่ข้าพเจ้าจะขับรถกระโดดข้ามเกาะกลางถนน บนถนนรามคำแหง ช่วงหมู่บ้านส้มแมกร ช่วงนั้นเขาทำถนนเสร็จใหม่พอดี เอาดินมาถมไว้ที่เกาะกลางถนน สูงมาก หลวงพ่อได้พูดกับข้าพเจ้าล่วงหน้าก่อน ๗ วัน แต่ท่านไม่ได้พูดตรง ๆ อยู่ดี ๆ ท่านก็บอกว่า **“เสรี บอกกับคนที่เขาพิมพ์หนังสือนะ ว่าให้สวดมนต์กันทุกวัน สวด แล้วระลึกถึงหลวงพ่อ เวลาเขามีเรื่องเดือดร้อนกะทันหัน หลวงพ่อจะไปช่วย”** ท่านบอกว่าท่านอธิษฐานจิตไว้ **“ถ้าคนไหนสวดมนต์ตามที่ท่านได้สอนไว้ ถ้าเขาจะมีเหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้น ขอให้ท่านรู้ ท่านก็จะไปช่วย”** ท่านก็ ยกตัวอย่าง ลูกศิษย์คนหนึ่งขับรถไป รถมั่ว เขาสวดมนต์ทุกวัน พอรถคว่ำหลวงพ่อดีตั้ง ท่านก็กำหนดจิตไปท่านก็รู้ว่า รถของเขาคว่ำ ท่านก็แผ่เมตตาไปช่วย เขาก็ปลอดภัย รถพังหมดเลย ท่านก็ย้ำว่า **“เสรีเกิดอะไรให้ระลึกถึงหลวงพ่อ ไว้”** จากประสบการณ์หลายครั้งที่ผ่านมา ทำให้ก็คิดว่า เอ อะไรจะเกิดขึ้นหนอ หลวงพ่อพูดอย่างนี้ พอหลังจากนั้นอีก ๗ วัน เวลาประมาณตอนเที่ยงวัน ก็เกิดเหตุขึ้นจริง ๆ ข้าพเจ้าขับรถจากบางกะปิจะกลับบ้านที่อยู่หมู่บ้านเคหะธานีวัน อยู่ขวาสุด พอช่วงก่อนถึงหมู่บ้านส้มแมกร ไม่รู้สิบล้อนึ่กอย่างใดขับเบียดมาที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าตกใจก็หักขวาหลบทันที รถข้าพเจ้าก็กระโดดข้ามเกาะกลางถนนทันที พุ่งไปยังฝั่งตรงข้าม ข้าพเจ้าก็นึกถึงหลวงพ่อดี หลวงพ่อช่วยลูกด้วย ลูกตายแน่ ลูกตายแน่ ๆ รถลูกพังหมดแน่ ๆ เงินลูกก็ไม่มีขอม ลูกถูกรถฝั่งตรงข้ามชนแน่ เพราะข้าพเจ้าไม่สามารถบังคับรถได้เลย ประโยชน์ของการนั่งกรรมฐานออกมาตรงนี้ ขณะนั้นข้าพเจ้าสามารถมีสติรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ เหมือนทุกอย่าง ต่อ ๆ เกิดขึ้นช้า ๆ แต่จริง ๆ นั้นเกิดขึ้นเร็วมาก ไม่รู้ว่ารอดมาได้ยังไง ไม่มีใครชนข้าพเจ้าเลย ทั้งที่รถวิ่งอยู่เต็มถนน ทั้ง ๓ ช่องทาง รถก็ไม่พังเลย ไม่จอดดูรถด้วย รีบกลับบ้าน บอกกับภรรยาเสรีจรีรับข้มมาหาหลวงพ่อดี จาก เหตุการณ์ครั้งนั้นก็เลยทำให้นึกถึงเรื่อง ผอ. ชัยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ที่ลงในกฎแห่งกรรมเล่มที่ ๔ ได้ว่า ตอนที่ท่านเกิด อุบัติเหตุ ท่านสามารถคุมสติไว้ทำให้ท่านรอดตาย ตอนอ่านที่แรกก็ไม่ค่อยเชื่อ พอมาเกิดกับตัวเองเข้าก็เป็นจริงอย่างนั้น ทุกประการ ขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า เพียงแต่ท่านไหว้พระสวดมนต์ตามที่หลวงพ่อดีสอนไว้แล้วทุกวัน ถึงแม้จะยังไม่ได้พบ หรือได้คุยกับหลวงพ่อดีก็ได้ขึ้นชื่อว่าเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อดีแล้ว สวดมนต์ตามแบบของหลวงพ่อดีนั้นต้องสวดทุกวัน เปรียบเสมือนกับการกินข้าว ข้าวต้องกินทุกวันฉันใด สวดมนต์ก็ต้องสวดทุกวันฉันนั้น.....”

(จากเรื่อง “หลวงพ่อดีทำให้ข้าพเจ้าพบชีวิตที่รุ่งเรือง” ในหนังสือธรรมะ หลวงพ่อดี จัญ เล่ม ๑๒ ภาคกฎแห่งกรรม)